

N:o 4.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion angående upphäfvande af lagens stadganden om giftomannarätt.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottet öfverlemnad motion, n:o 2, anför herr *E. A. Zotterman*, att giftermålsbalkens föreskrifter om giftomannarätt innebure en betydlig inskränning uti qvinnans frihet, hvilken inskränkning illa öfverensstämde med den likhet inför lagen, som det borde vara lagstiftningen synnerligen angeläget att så vidt möjligt främja. Man kunde förstå inskränkningens innebörd å en tid, då qvinnan saknade medborgarrätt i det samhälle, åt hvilket hon skulle föda och fostra dugliga söner och döttrar, och då hon ej blott förklarades oförmögen att råda öfver sig och sitt gods, utan till och med räknades bland husets lösören, men inskränkningen stode ej väl öfverens med andan i en tid, då syster ärfver lika med broder och qvinna blifver myndig lika tidigt som man. Förordningen om ändring i bestämmelserna angående giftomannarätt den 8 november 1872 innebure, likaväl som lagen den 5 juli 1884 om qvinnas myndighetsålder, ett glädjande steg i den rätta riktningen, men det gälde att taga steget fullt ut. Då qvinna vid 17 års ålder tillätes att ingå äktenskap, vore det icke följdriktigt att ej på samma gång åt henne öfverlemna valet af make.

På väsentligen dessa skäl hemställer motionären, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t behagade låta utarbета och så fort ske kan för Riksdagen framlägga förslag till ändringar i giftermålsbalken och andra dermed i sammanhang

stående lagrum i det syfte, att stadgandena om giftoman och giftomannarätt med alla deraf följande bestämmelser måtte ur lagen utgå.

Den reform, motionären i sin ofvan omförmälda motion förordar, synes utskottet icke vara af behovet påkallad. Missbruk af giftomannarätten torde numera ytterst sällan förekomma, och, på sätt motionären sjelf erinrat, har lagen med straff belagt hvarje med våld och hot öfvadt tvång på kvinnans frihet uti ifrågavarande afseende, hvarjemte den i 1 kap. 5 § giftermålsbalken uttryckligen häfdat grundsatsen om äktenskapsaftalets frihet. Af den omständigheten, att kvinnan numera redan vid 21 års ålder uppnår myndig ålder och dermed upphör att stå under giftoman, hemtar utskottet slutligen ett ytterligare skäl för sin hemställan,

att ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 februari 1893.

På lagutskottets vägnar:

A. LILIENBERG.
